

(The Bridal Ballad)

Jegygyűrűs a kezem,
Koszorús a homlokom;
Drágaköves s selyem
Most szavamra mindenem,
S boldog vagyok nagyon

Az uram szeretett engem,
Eskünkön úgy suttogott;
Éreztem nő a keblem, –
De lélekharang cseng bennem,
Hangja üzen holtan nekem:
Csatatéren, hús völgyben
Boldogan alszik most.

De szólt, hogy megvéd engem,
S halvány arcomra csókot oszt,
Bár egy álmkép csak nekem
S ez viszi sírkertbe lelkem;
Sóhajtok, és itt van velem,
Elormie-nél halt úgy hiszem,
„Oh, boldog vagyok most!”

S eskünk szava kimondva
Nászunkra áldást oszt,
S bár hitem szét van zúzva,
S szívem is szétszakadva,
De szép gyűrűm ragyogja,
Hogy boldog vagyok most!

Uram, már felébredtem!
Tudom az álmom kifoszt!
Te felráztad a lelkem,

Nehogy a gonosz lépjen, -
Nehogy holttal szívemben
Ne legyek boldog most.

Fordította: Németh Dezső